

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง คอลัมน์ซุบซิบในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการศึกษาและเปรียบเทียบเนื้อหา รูปแบบ ลีลาการเขียน และการใช้ภาษา ในคอลัมน์ซุบซิบของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยในปัจจุบัน ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา โดยใช้ตารางบันทึกข้อมูลช่วยในการวิจัย

ผู้วิจัยได้รวบรวมคอลัมน์ซุบซิบจากหนังสือพิมพ์รายวันกลุ่มตัวอย่าง 9 ชื่อฉบับ อันได้แก่ ไทยรัฐ เดลินิวส์ มติชน สยามรัฐ แนวหน้า บ้านเมือง ดาวสยาม เดลินิวส์เรอร์ และข่าวสด ฉบับวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2535 จากนั้นจึงคัดเลือกเอาคอลัมน์ซุบซิบทางการเมือง และคอลัมน์สังคมซุบซิบ ออกมาทำการวิเคราะห์ในเชิงปริมาณ โดยใช้ตารางบันทึกข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล ให้ง่ายและได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษามากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา

1.1 คอลัมน์ซุบซิบทางการเมือง ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยทุกฉบับ มีการนำเสนอเนื้อหาที่เน้นเรื่องราวของตัวบุคคล โดยบุคคลที่เป็นเพศชายจะได้รับการซุบซิบถึงในปริมาณมากกว่าบุคคลที่เป็นเพศหญิง และเน้นเรื่องราวของคนไทยที่มีอาชีพรับราชการ ซึ่งผลคงมาจากการเป็นคอลัมน์ซุบซิบทางการเมือง บุคคลที่ผู้ซุบซิบถึงจึงได้แก่บุคคลในวงราชการ ซึ่งจะ ได้แก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสมาชิก ข้าราชการทหาร ตำรวจ และข้าราชการพลเรือนต่าง ๆ นอกจากนี้บุคคลที่ถูกกล่าวถึงในประเด็นการซุบซิบก็มักจะถูกกล่าวถึงในตำแหน่งระดับสูง อาทิ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี อธิบดี ผู้ว่าราชการจังหวัด ฯลฯ ซึ่งในประเทศไทย บุคคลในวงราชการจะเป็นหญิงน้อยกว่าชาย จึงทำให้ผลที่ออกมาปรากฏว่าบุคคลเพศชายได้รับการกล่าวถึงมากกว่า

กลุ่มบุคคลในวงการเมือง จะได้รับการชู้ชบถึงในคอลัมน์ชู้ชบทางการเมืองมากที่สุด เห็นได้จากปริมาณการนำเสนอที่ปรากฏพบในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยแทบทุกฉบับ ยกเว้นเพียงฉบับเดียว คือ หนังสือพิมพ์มติชน ที่มีการนำเสนอเรื่องราวของกลุ่มบุคคลในวงราชการในปริมาณที่มากกว่า

คอลัมน์ชู้ชบทางการเมืองของหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ มติชน สยามรัฐ บ้านเมือง และข่าวสด จะมีการนำเสนอถึงองค์กรหรือสถาบันของส่วนราชการมากที่สุด ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ดาวสยาม และเดลินิวส์ เน้นการนำเสนอถึงองค์กรหรือสถาบันของเอกชนมากกว่า ส่วนหนังสือพิมพ์แนวหน้ากลับให้ความสนใจในองค์กรหรือสถาบันของรัฐวิสาหกิจในปริมาณที่มากกว่าองค์กรหรือสถาบันอื่น

สำหรับประเด็นการชู้ชบ ในคอลัมน์ชู้ชบทางการเมือง พบว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์ สยามรัฐ แนวหน้า และบ้านเมือง มีการชู้ชบถึงเรื่องราวทางการเมืองมากที่สุด ในขณะที่หนังสือพิมพ์มติชน ดาวสยาม เดลินิวส์ และข่าวสด เน้นการนำเสนอถึงเรื่องราวในด้านหน้าที่การงานมากกว่า

ข้อเขียนที่มีความคิดเห็นสอดแทรกในประเด็นการชู้ชบ พบว่าคอลัมน์ชู้ชบทางการเมืองของหนังสือพิมพ์แทบทุกฉบับ จะนำเสนอข้อเขียนเชิงบอกร่ำยาวมากเป็นอันดับหนึ่งซึ่งน่าจะเป็นผลมาจากการนับประเด็นในการศึกษา ประเด็นหนึ่ง ๆ ในข้อเขียนเชิงบอกร่ำยาวจะมีการนำเสนอในเนื้อที่สั้น แต่หลายประเด็นในหนึ่งคอลัมน์ มักจะได้แก่การให้ข่าวสารประชาสัมพันธ์ ในขณะที่ข้อเขียนอื่น กลับได้รับเนื้อที่ในการนำเสนอต่อประเด็นหนึ่ง ๆ มาก จึงทำให้ประเด็นในการวิเคราะห์มีน้อยลง มีเพียงหนังสือพิมพ์สยามรัฐ เท่านั้นที่ให้ผลการวิจัยแตกต่างกันไป คือ นำเสนอข้อเขียนเชิงตำหนิขัดแย้งมากที่สุด

1.2 คอลัมน์สังคมชู้ชบในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยทุกฉบับ มีการนำเสนอเนื้อหาที่เน้นเรื่องราวของตัวบุคคลที่เป็นคนไทย เช่นเดียวกับเนื้อหาภายในคอลัมน์ชู้ชบทางการเมือง แต่จะแตกต่างกันตรงที่มีหนังสือพิมพ์เพียงสองฉบับ ที่นำเสนอถึงผู้ตกเป็นเป้าในการชู้ชบที่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิงในคอลัมน์สังคมชู้ชบ นั่นคือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและเดลินิวส์ ส่วนหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นที่เหลือจะนำเสนอถึงเรื่องราวของผู้ตกเป็นเป้าในการชู้ชบ

ที่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และบุคคลที่มีอาชีพนักธุรกิจจะได้รับการกล่าวหาตึงถึงมากที่สุด ในคอลัมน์สังคมสุขุขของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มติชน แนวหน้า บ้านเมือง เดลิมีเรอร์ และข่าวสด สำหรับหนังสือพิมพ์อีกสองฉบับซึ่งได้แก่ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์และดาวสยาม จะมีการกล่าวหาตึงถึงบุคคลที่มีอาชีพราชการมากที่สุด ในคอลัมน์สังคมสุขุข

มีหนังสือพิมพ์สามฉบับเท่านั้น ที่มีการกล่าวหาตึงถึงกลุ่มบุคคล ในคอลัมน์สังคมสุขุข นั่นคือ หนังสือพิมพ์มติชน เดลิมีเรอร์ และข่าวสด โดยกลุ่มบุคคลของเอกชน จะได้รับการกล่าวถึงมากที่สุด

องค์กรหรือสถาบันของ เอกชนจะได้รับการกล่าวหาตึงถึงในคอลัมน์สังคมสุขุขของหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ มติชน บ้านเมือง ดาวสยาม เดลิมีเรอร์ และข่าวสด ในปริมาณที่มาก เป็นอันดับที่หนึ่ง ส่วนหนังสือพิมพ์อีกสองฉบับ อันได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและแนวหน้าจะมีการนำเสนอถึงองค์กรหรือสถาบันของรัฐวิสาหกิจ ในปริมาณที่มาก เป็นอันดับหนึ่ง

เรื่องราวที่ได้รับการสุขุขถึงในคอลัมน์สังคมสุขุขของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์ แนวหน้า และบ้านเมือง มากที่สุด คือ เรื่องราวส่วนตัว ในขณะที่หนังสือพิมพ์มติชน ดาวสยาม เดลิมีเรอร์ และข่าวสด มีการนำเสนอถึงเรื่องราวในด้านหน้าที่การงานของบุคคลที่ตก เป็น เป้าในการสุขุขในคอลัมน์สังคมสุขุขในปริมาณที่มากกว่า

หนังสือพิมพ์แทบทุกฉบับ มีการนำเสนอข้อเขียนในเชิงบอกข่าวในปริมาณมาก เป็นอันดับหนึ่งในคอลัมน์สังคมสุขุข ยกเว้นเพียงฉบับเดียว คือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ที่มีการนำเสนอข้อเขียนเชิงล้อเลียนมากที่สุด

2. ด้านรูปแบบ

2.1 รูปแบบของคอลัมน์สุขุขทางการเมืองในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย โดยส่วนใหญ่มีการจัดวางคอลัมน์ไว้ที่หน้าสี่ของหนังสือพิมพ์ ยกเว้นคอลัมน์สุขุขทางการเมืองของหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ดาวสยาม ที่มีการจัดวางคอลัมน์ไว้ที่หน้าหก และมติชนที่มีการจัดวางคอลัมน์ไว้ที่หน้า 17 องค์กรประกอบของคอลัมน์สุขุขทางการเมืองที่ได้รับ เนื้อที่นำเสนอมากที่สุด ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยทุกฉบับ คือ ภาพ รองลงมาคือ เนื้อหาของคอลัมน์สุขุข

หนังสือพิมพ์ข่าวสดและสยามรัฐ มีจำนวนคอลัมนิสต์ประจำคอลัมน์ซุบซิบทางการเมืองมากที่สุดถึง 5 คน ในขณะที่หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ บ้านเมือง ดาวสยาม และเดลินิวส์เรอร์ มีคอลัมนิสต์ประจำ 4 คน หนังสือพิมพ์ไทยรัฐมี 3 คน และหนังสือพิมพ์มติชนกับแนวหน้า มีคอลัมนิสต์ประจำเพียง 2 คน

2.2 รูปแบบของคอลัมน์สังคมซุบซิบในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย โดยส่วนใหญ่จะจัดวางคอลัมน์ไว้ที่หน้าสตรี ลักษณะ เป็นคอลัมน์เดี่ยววางพาดยาวจากบนลงล่าง มีกรอบแบ่งคอลัมน์ที่แน่นอน มีรูปแบบการวางคอลัมน์ที่แน่ชัด มีเพียงคอลัมน์สังคมซุบซิบของหนังสือพิมพ์มติชน และบ้านเมือง ที่มีลักษณะคอลัมน์ต่างไปจากหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น คือ ไม่มีความแน่นอนในรูปแบบ คอลัมน์แบ่งเป็นหนึ่งแถวบ้าง สองแถวบ้าง สามแถวบ้าง ลักษณะของคอลัมน์ใหญ่บ้างเล็กบ้างไม่แน่นอน

คอลัมน์สังคมซุบซิบ โดยส่วนใหญ่จะมีคอลัมนิสต์ประจำคนเดียว มีหนังสือพิมพ์แนวหน้า ที่มีคอลัมนิสต์ประจำในคอลัมน์สังคมซุบซิบถึง 3 คน และหนังสือพิมพ์บ้านเมืองและดาวสยามมีคอลัมนิสต์จำนวน 2 คน เขียนคอลัมน์สังคมซุบซิบ

ในการตั้งชื่อคอลัมน์ซุบซิบ สามารถแบ่งวิธีการตั้งชื่อได้ 3 วิธี ดังนี้

วิธีที่ 1 ตั้งชื่อคอลัมน์โดยใช้ชื่อคอลัมนิสต์เป็นหลัก ได้แก่ คอลัมน์ คัทลียาจีระจำ ยິงยงแหยมดารา หนูแจ๊น .. จุ้ยกกรู ดรีศูล เพชรตาแมว นันทน์ธนาพาที จำดำกระแจะดำรวจ ปืนครก มดคันไฟ คุณแทน ยอดเนินซุบซิบสังคม ทานตะวันไข่มุก บอน 3 ลี อโนทัยเว้าชื่อ ๆ ดาพญาเขียนถึงคนหน้า 6 บางเลนย่ำแหวดวงคนภูธร สองคม ร่ายยาวข่าวสังคม

วิธีที่ 2 ตั้งชื่อคอลัมน์เพื่อแบ่งประเภทของวงการการซุบซิบ ได้แก่ คอลัมน์ย่าดำรวจ แหวดวงรอบกรุง สโมสรรักสู้ บันเทิงแพรวดาราทราว บนถนนชั้นเทิง สายตรงจากต่างแดน ได้ฟ้าบางกอก สโมสรธุรกิจ บนกรีน เกษตรเดลินิวส์ สังคม กศน.

สนาหมนักบิณฑล ส่องกล้องสะกดรอยดารา นิทานเขียนสนุกเกอร์ ลูกชนไก่สแควร์ ใต้ฟ้า-
 กรุงเทพฯ ๖ เดลิขันเทิง ดวงแสดมภ์ขำชอบฟ้า ฟ้ำขันเทิง กอล์ฟโพด ไม้บรรทัดสีม่วง
 สังคมนักทอยแก่น มุมขำราชการ ชุมทางครู วงเวียนธุรกิจ ปลีกขันเทิง จตุรัสก่อสร้าง-
 ที่ดิน ย้อนศรภูธรนครบาล ทุกทิศทั่วไทย เปียดใหม่ ส.ส. สังคมการศึกษา ระเปียงมายา
 เส้นทางสู่สภามา เพียดความเร็ว คนลู่คน วงการรถยนต์ สังคมธุรกิจบ้านเมือง เกียรดิ
 ตำรวจไทย ทิวทิศเมืองไทย พ่อค้าแม่ขาย รัชมิดารา ถนนสู่สภามา แวดวงอาษา สังคม
 กีฬา สังคมศึกษามหาวิทยาลัย แก้อัดนตรี เลาะรู้วการเมือง บ้านเมืองยานยนต์ ฮัลโหล
 ภูธร - ยุทธจักรโล่เงินอีสาน ชุบชิบ กทม. กอล์ฟแนวหน้า ลีลา .. ว่าที่ผู้แทนปวงชน
 แนวหน้าสายเหนือ แนวหน้าสายอีสาน แวดวงโล่เชน กรอบดนตรี อาณาจักรกีฬา
 ออนกรีน แวดวงกีฬา ดาวสยามรถยนต์มอเตอร์ไซด์ ธุรกิจสังคมข่าว ที่นี้ดาวสยาม-
 ทองเที้ยว บัญชารดา คนกลางคืน ฟากฟ้าดาราไทย แปรแดก แวดวง กทม. คนของ-
 ห้าง คนทองเที้ยว สังคมทีวี ภูธรสแควร์ ถนนสีกาก็ ไฮโซไซดี ฮัลโหลดารา เขย่า
 คลื่นทีวี สังคมภูธร สपोर्टสแควร์ ชุมทางมวย ย่องก๊วน ทัพประธานที่เคารพ ฮอลีวูด-
 ฮอตไลน์ ฮอตไลน์สายสะพาน

วิธีที่ 3 ตั้งชื่อคอลัมน์เพื่อบ่งบอกความเป็นคอลัมน์ชุบชิบ ได้แก่
 คอลัมน์สังคมชุบชิบ นิทานเขียนสนุกเกอร์ ซอกแซก " บารซ่าเกมส์ " ชุบชิบ กทม.
 ยอดเนินชุบชิบสังคม นิทานชาวบ้าน ชุบชิบคนดัง ชุบชิบ

ลักษณะตัวพิมพ์อักษรที่ใช้ในคอลัมน์ชุบชิบ พบว่า หนังสือพิมพ์เดลินิวส์จะมี
 รูปแบบที่หลากหลายกว่าหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น โดยมีลักษณะตัวอักษรทั้งสิ้น 4 แบบ ในขณะที่
 หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและแนวหน้ามีเพียง 3 รูปแบบ ที่เหลือส่วนใหญ่จะมีลักษณะตัวอักษรที่ใช้ใน
 คอลัมน์เพียง 2 แบบ คือ ตัวอักษรขนาดใหญ่และพิมพ์หนา กับตัวอักษรขนาดธรรมดาขนาดเล็ก
 กว่า

3. ลีลาการเขียน

ลีลาการเขียนที่ใช้ในคอลัมน์ซุบซิบทางการเมืองจะมีการใช้คำหรือสำนวนภาษาที่รุนแรง มีลีลา หรือหวา เพื่อสร้างภาพพจน์ ความเคลื่อนไหว และความรู้สึกคล้อยตามแก่ผู้อ่าน ทั้ง ๆ ที่มีคอลัมน์นี้สัปดาห์ละหลายฉบับ เขียน แนวทางการนำเสนอก็มีความหลากหลาย แต่สำนวนภาษาที่ใช้จะไม่แตกต่างกัน ความแตกต่างที่ปรากฏพบจะอยู่ที่ประเด็นการเขียนที่มีมุมมองไม่เหมือนกัน นอกจากนี้คอลัมน์ซุบซิบทางการเมืองของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยแต่ละฉบับจะพยายามนำเสนอจุดยืนหรือนโยบายของหนังสือพิมพ์ของตนตลอดเวลา ผ่านทางประเด็นข่าวซุบซิบ ในขณะที่คอลัมน์สังคมซุบซิบส่วนใหญ่จะมีรูปแบบและลีลาการเขียนที่แตกต่างไป คือ จะมีลีลาการเขียนในการใช้คำหรือภาษาที่ง่าย ๆ ชัดเจน เพื่อสื่อข่าวสารข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในลักษณะการบอกเล่า โดยบางครั้งอาจจะแฝงอารมณ์ขัน เริงล้อเลียนมากกว่าจะเอาจริง เอาจัง

4. การใช้ภาษา

ภาษาที่ปรากฏว่ามีการใช้ในคอลัมน์ซุบซิบมากที่สุด ก็คือ ภาษาต่างประเทศหรือคำทับศัพท์ และภาษาปากหรือคำสแลง คำหรือสำนวนภาษาที่ก่อให้เกิดภาพพจน์ ฉายานาม คำซ้ำคำซ้อน ร่องลงมาตามลำดับ ซึ่งคำหรือภาษาเหล่านี้จะทำให้เนื้อหาในคอลัมน์ซุบซิบ สละสลวย มีความน่าอ่าน

5.2 อภิปรายผล

เมื่อมองย้อนไปยังวิวัฒนาการของคอลัมน์ซุบซิบในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย จะเห็นได้ว่ามีจุดเริ่มต้นมาจากการนำเสนอข้อเขียนในลักษณะข่าวสังคมทั่วไป รายงานความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นในสังคมให้ผู้อ่านได้ทราบ หลังจากนั้นจึงมีการเปิดเป็นรูปแบบคอลัมน์รายงานข่าวคราวความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ทำนองบริการ คือ หยิบข่าวที่มีผู้แจ้งมาให้รู้บ้าง หรือไม่ก็เป็นข่าวประชาสัมพันธ์ว่า วันนี้มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร โดยไม่มีการวิจารณ์ประกอบ ต่อมาคอลัมน์ข่าวสังคมจึงเปลี่ยนแปลงและพัฒนาเป็นคอลัมน์ซุบซิบวิจารณ์กลาย ๆ ข้อเขียนจะเป็นไปในลักษณะการวิจารณ์รอบด้าน ทั้งการเมือง เศรษฐกิจ และการค่อนแคะบุคคล จนปัจจุบันมีการแบ่งกลุ่มของการซุบซิบออกเป็นประเภท โดยเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลทั่วไป

บุคคลบางกลุ่มบางอาชีพ และยิ่งแยกเป็นส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคต่อมา ซึ่งจะแตกต่างจากคอลัมน์
 ชุบชิบในหนังสือพิมพ์ของสหรัฐอเมริกา ที่จะมีคอลัมน์ชุบชิบเพียงหนึ่งหรือสองคอลัมน์ เท่านั้นใน
 หนังสือพิมพ์หนึ่งฉบับ เหตุที่เป็นเช่นนี้น่าจะมาจากการที่หนังสือพิมพ์ของไทยต้องการจับผู้อ่านที่
 กระจุกกระจายอยู่ทั่วไปในสังคม ซึ่งมีความแตกต่างกันมากในด้านฐานะความเป็นอยู่ อาชีพ
 ระดับสติปัญญา ตลอดจนทัศนคติ ธรรมเนียม และความมุ่งหมายในชีวิต ดังนั้น เพื่อให้บรรลุถึงผลอัน
 เป็นจุดหมายปลายทาง หนังสือพิมพ์จึงต้องพยายามสื่อความหมายและจงใจผู้อ่านด้วยการนำ
 เสนอ เนื้อหาที่เข้าถึงบุคคลในทุกวงการอาชีพ โดยอาศัยพื้นฐานของสังคมไทย ซึ่งมีลักษณะของ
 การเชื่อมโยงสมาชิกของกลุ่มด้วยความความสัมพันธ์ส่วนตัว และความสนิทสนม และจากความ
 รู้สึกหรือความต้องการอยากทราบอยากรู้เรื่องราวของญาติพี่น้อง เพื่อนบ้าน เพื่อนฝูง ชยาย
 กว้างไปสู่กลุ่มบุคคลที่กว้างขึ้น จนถึงการวิพากษ์วิจารณ์ เรื่องนโยบายหรือการดำเนินงานของ
 ชาติ เพราะฉะนั้น เพื่อรองรับความต้องการดังกล่าว ซึ่งจะส่งผลต่อการจำหน่ายหนังสือพิมพ์
 หนังสือพิมพ์ไทยจึงตอบสนองด้วยการนำเสนอคอลัมน์ชุบชิบที่มีความหลากหลาย อันได้แก่ คอลัมน์
 สังคมชุบชิบ คอลัมน์ชุบชิบทางการเมือง คอลัมน์ชุบชิบสังคมกีฬา สังคมบันเทิง สังคมการศึกษา
 สังคมข้าราชการ คอลัมน์ชุบชิบบุคคลในแต่ละภูมิภาค รวมไปถึงคอลัมน์ชุบชิบคนไทยในต่าง
 ประเทศ ฯลฯ เป็นต้น

1. เนื้อหาในคอลัมน์ชุบชิบ

จากผลการวิจัยในด้าน เนื้อหาของคอลัมน์ชุบชิบในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย
 จะพบว่ามีการนำเสนอถึงกลุ่มเป้าหมายที่มุ่งเน้นไปยังตัวบุคคล เป็นสำคัญ ซึ่งจะเกี่ยวเนื่องกับ
 ลักษณะของสังคมไทยเช่นกัน คือจะ เน้นตัวบุคคล (personalism) ในความสัมพันธ์ทางสังคม
 เป็นหลักใหญ่ ด้วยลักษณะของความสนิทสนมคุ้นเคยของคนในสังคม บวกกับการที่ไม่สามารถ
 แยกเรื่องส่วนตัวออกจากเรื่องของสาธารณะได้ การชุบชิบจึงมักกระทำในลักษณะที่กระทบหรือ
 โจมตีไปที่ตัวบุคคล เป็นสำคัญ นอกจากนี้ผลการวิจัยในส่วนของอาชีพของผู้ตก เป็น เป้าการชุบชิบ

¹ มนตรี เจนวิทย์การ. รัฐศาสตร์สาร. " การเมืองไทย - ภาพสะท้อนในคอลัมน์
 ชุบชิบนิสิตของหนังสือพิมพ์ " (พ.ศ. - ส.ศ. 2525), หน้า 10.

ในคอลัมน์ซุบซิบของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยนั้น บุคคลที่มีอาชีพรับราชการจะได้รับการนำเสนอมากที่สุด และบุคคลในวงการบันเทิงจะได้รับการนำเสนอที่น้อยที่สุด ซึ่งจะแตกต่างจากผลการวิจัยของ เลวินและคิม เมล² ที่ทำการวิจัยเนื้อหาคอลัมน์ซุบซิบในหนังสือพิมพ์ในสหรัฐอเมริกา พบว่า อาชีพดารา นักแสดง และบุคคลที่มีชื่อเสียงในวงการแสดงได้รับการนำเสนอมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก การที่หนังสือพิมพ์ของไทยมีการแบ่งแยกคอลัมน์ซุบซิบให้กับบุคคลในวงการบันเทิง เป็นสัดส่วนออกไปต่างหากแล้ว และคอลัมน์ซุบซิบอัน เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นคอลัมน์ซุบซิบที่มุ่ง เน้นการกล่าวถึงบุคคลในแวดวงการ เมืองและบุคคลในสังคมชั้นสูง

ผลการวิจัยที่พบในการวิเคราะห์เนื้อหาของคอลัมน์ซุบซิบในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย จะตรงกันกับผลการวิจัยของ เลวินและคิม เมล³ ในส่วนของประเด็นการซุบซิบที่เขียนถึงเรื่องราวหน้าที่การงานและ เรื่องราวชีวิตส่วนตัวมากที่สุด ซึ่งผลปรากฏออกมาเช่นนี้น่าจะเป็นเพราะว่าคอลัมน์ซุบซิบนั้นมุ่งใช้สิ่งที่มนุษย์สนใจ (Human Interest) และความมีชื่อเสียงของบุคคลในข่าวมาเป็นตัวดึงดูดใจให้ผู้อ่านเกิดความสนใจติดตาม พร้อมกับสนองตอบนิสัยของมนุษย์ ในแง่ของการต้องการรู้ความเคลื่อนไหว ความก้าวหน้า ความเป็นไปต่าง ๆ ในชีวิตส่วนตัวและหน้าที่การงานของบุคคลอื่นในสังคมเดียวกัน ซึ่งเนื้อหาในส่วนที่กล่าวมา มักจะได้รับการฟ้องร้องในแง่ของการละเมิดหรือหมิ่นประมาทอยู่เสมอ ดังที่อารีย์ ศรีบูรพาธรรม⁴ กล่าวไว้ว่า " ดูเหมือนว่า คอลัมน์ข่าวสังคมจะเป็นคอลัมน์ที่ถูกฟ้องร้องมากที่สุด " และ ลีริทิพย์ ชันสุวรรณ⁵ ก็ให้ความเห็นคล้ายคลึงกัน " เนื้อหาของหนังสือพิมพ์ที่เห็นได้อย่างเด่นชัดว่า มีการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลอยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน ก็คือ เนื้อหาในรูปของคอลัมน์ข่าวสังคม ... "

² Levin, Jack and Kimmel, Allen J. " Gossip Columns : Media Small Talk ", Journal of communication. (Winter, 1977), p.169-174.

³ Ibid., p.169 - 174.

⁴ อารีย์ ศรีบูรพาธรรม. " การวิจารณ์บุคคลในคณะรัฐบาลในหนังสือพิมพ์รายวัน ". วันนักข่าว (2527), หน้า 98.

⁵ ลีริทิพย์ ชันสุวรรณ. วันนักข่าว. " สิทธิส่วนบุคคล " (2527), หน้า 50.

2. รูปแบบของคอลัมน์ซุบซิบ

รูปแบบของคอลัมน์ซุบซิบในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ปรากฏพบในการวิจัยครั้งนี้ เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับหลักการสังเกตลักษณะข้อเขียนที่เป็นคอลัมน์ซุบซิบในหนังสือพิมพ์รายวัน ของสุกัญญา ตีระวนิช⁶ จะพบว่ามีคล้ายคลึงกันในหลายประการ นั่นคือ

2.1 เป็นคอลัมน์ประจำที่ลงพิมพ์ในหน้าเดิมทุกวัน

2.2 ผู้เขียนมักใช้นามแฝง

2.3 คอลัมน์หนึ่ง ๆ ประกอบด้วยข่าวหลาย ๆ ประเด็นในคอลัมน์เดียว ใช้เครื่องหมายเป็นเอกลักษณ์ประจำคอลัมน์คั่นข่าวแต่ละประเด็นไว้

2.4 ในคอลัมน์สังคมซุบซิบ คำที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นคำสรรพนาม เข้าใจง่าย ผู้เขียนมักเขียนในเชิงยั่วเย้ากระแซะเข้าแหย่แบบเบาสมอง มีการเสียดสีบ้าง

2.5 ในคอลัมน์ซุบซิบการเมือง มักใช้ภาษาเร้าอารมณ์มากกว่า จะมีการแทรกความคิดเห็นลงไปด้วย มีการแทรกอารมณ์ขันบ้าง และมีการใช้เทคนิคของการยั่วเย้า การยั่วล้อหรือการแสร้งว่า รวมถึงมีการใช้ความเปรียบให้เห็นภาพพจน์

2.6 ตอนต้นหรือตอนท้ายคอลัมน์จะเป็นการแจ้งข่าวตรง ๆ ไม่มีการวิพากษ์วิจารณ์ เสียดสี เปรียบเทียบแต่อย่างใด ข่าวดังกล่าวคือ ข่าวพระราชกรณียกิจบ้าง ข่าวพบปะสังสรรค์บ้าง ข่าวกิจกรรมของบุคคลผู้มีชื่อเสียงบ้าง เป็นต้น

3. ลีลาการเขียนในคอลัมน์ซุบซิบ

คอลัมน์ซุบซิบก็เหมือนกับคอลัมน์อื่น ๆ ในหนังสือพิมพ์ คือจะมีลักษณะเด่นอยู่ตรงตัวผู้เขียน ซึ่งมีบุคลิกหรือสไตล์ในการเขียนอันเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง⁷ ผู้เขียนคอลัมน์ซุบซิบทางการเมืองดูจะเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า มีบทบาทในแง่ของการวิเคราะห์ข่าวและเสนอ

⁶ สุกัญญา ตีระวนิช. ภาษาเพื่อการสื่อสาร หน่วยที่ 10. (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2530), หน้า 685 - 687.

⁷ พีระ จิรโสภณ. " รู้จักกับงานหนังสือพิมพ์ " จันทร์เกษม. (กันยายน - ตุลาคม 2530), หน้า 40.

ความคิด เห็นที่ค่อนข้างมีอิทธิพล เนื่องจากคอลัมน์ประเภทนี้เป็นคอลัมน์ที่มีผู้อ่านมากพอสมควร และ เชื่อกันว่าผู้เขียนคอลัมน์ประเภทนี้มีแหล่งข่าวระดับสูงในการให้ข้อมูลข่าวสารก่อนการประกาศอย่างเป็นทางการ ส่วนวิธีการเขียนของนักเขียนคอลัมน์สังคมสุขดิบ มักจะเขียนในแบบตามความถนัดส่วนตัว

อย่างไรก็ตามหากมองโดยรวมแล้ว ข้อเขียนในคอลัมน์สุขดิบจะมุ่งใช้ความคิด เห็นส่วนตัวหรือความพอใจพอใจของผู้เขียนเป็นสำคัญ แสดงออกตามความเชื่อมั่นในแหล่งข่าว และข้อมูลเบื้องต้นที่ได้รับมา โดยบางครั้งมิได้ตรวจสอบข้อมูลนั้น ๆ ว่าเป็นข้อมูลที่ เป็นความจริงหรือไม่ จะปรากฏพบบ่อยครั้งว่าข้อเขียนในคอลัมน์สุขดิบมีการนำเสนอเนื้อหาในเชิงข่าว ลือ คือ ไม่ปรากฏแหล่งข่าว หรือใช้แหล่งข่าวที่ไม่ระบุตัวตน ไม่เปิดเผยนาม จึงทำให้ข้อมูล ข่าวสารที่ปรากฏในคอลัมน์สุขดิบบางครั้งขาดความน่าเชื่อถือ เว้นแต่คนอ่านจะมีความ เชื่อถือ อย่างสูงต่อหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น ๆ หรือต่อผู้เขียนนั้น ๆ อยู่แล้ว ถึงจะได้รับความไว้วางใจ เชื่อถือในประเด็นข่าวส่วนใหญ่

นักเขียนคอลัมน์สุขดิบจะต้องตระหนักถึงหน้าที่และบทบาทของตนตลอดเวลา การเสนอข่าวใด ๆ ก็ตาม ในเชิงวิจารณ์แสดงความคิดเห็นจักต้องมีข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง เป็นพื้นฐาน⁸ ข่าวลือเปรียบเสมือนการแทงคนข้างหลัง ทำให้บุคคลผู้ถูกข่าวลือเสียหายโดยไม่มีโอกาสสู้ แม้ว่าคุณจะมีเสรีภาพในการพูด การเขียน การพิมพ์ และการโฆษณา ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2521 มาตรา 34 แต่เสรีภาพในการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ย่อมกระทำการได้ภายใต้บทบัญญัติและภายใต้กรอบของกฎหมาย ซึ่งถ้ามองย้อนกลับไปได้ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จะพบว่าหนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนที่ได้ถูกฟ้องร้องในคดีหมิ่นประมาทมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากข้อเขียนในคอลัมน์สุขดิบ อาทิ นายประสาน มีเฟื่องศาสตร์ เจ้าของนามปากกา " กระแซ่ " บุคคลผู้ได้ชื่อว่าเป็นดาราดวงเด่นของข่าวสังคมหน้าสี่ที่หาคนเทียบ

⁸ อุทธรณ์ พลกุล. วันนักข่าว. " การวิจารณ์บุคคลในคณะรัฐบาล ในหนังสือพิมพ์รายวัน " (2527), หน้า 97.

ฝีมือได้ยาก⁹ ถูกฟ้องร้องในคดีหมิ่นประมาทร่วมกับเจ้าของหนังสือพิมพ์ที่สังกัด จากข้อเขียนข่าวสังคมที่เขียนถึงนายตำรวจคนหนึ่งว่า " ... เก็บเงินวันละบาทสองบาท ... ปลุกบ้านเป็นล้าน " หลังจากนั้นก็ตกเป็นจำเลยในคดีอาญา ข้อหาหมิ่นประมาทอีกหลายครั้ง ในปี พ.ศ. 2519 พ.ศ. 2522 และในปี พ.ศ. 2524¹⁰ ซึ่งนอกจากกฎหมายหมิ่นประมาทและกฎหมายต่าง ๆ ที่ควบคุมนักเขียนแล้ว ก็มีแต่จิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ต่ออาชีพ และจรรยาบรรณที่มีอยู่ในใจของนักเขียนคอลัมน์เองที่จะกำหนดขอบเขตของตน

จากการประมวลหลักการเขียนคอลัมน์ของนักวิชาการและนักหนังสือพิมพ์หลายท่านสามารถสรุปโดยรวม เป็นข้อ ๆ ดังนี้

- (1) หลักเบื้องต้นที่นักเขียนจะต้องยึดถือปฏิบัติก็คือ จะต้องเขียนเรื่องที่คนกำลังสนใจ¹¹
- (2) ใช้สโลว์ลีการเขียนแบบเน้นที่ตัวบุคคล (WHO LEAD) ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม่¹²
- (3) ใช้สำนวนง่าย ๆ รูปแบบง่าย ๆ หลีกเลี่ยงการเขียนซ้ำ ๆ ซาก ๆ¹³
- (4) ไม่ควรเขียนข่าวสั้นเกินไป จนจับสาระอะไรไม่ได้ และไม่เขียนยาวจนเยิ่นเย้อเกินความจำเป็น¹⁴

⁹อนันต์ สายศิริวิทย์. คดีประวัติศาสตร์ จุดจบกระแซะ, ลี เสียด. (กรุงเทพมหานคร : นำอักษรการพิมพ์, 2528), หน้า 15.

¹⁰เรื่องเดียวกัน, หน้า 15 - 17.

¹¹ซุม (นามปากกา). วันนักข่าว. " เขียนอย่างไรจึงจะมีคนอ่าน " (2527), หน้า 53.

¹²Charnley, Mitchell V. Reporting. (New York : Holt, Pinehart and Winston, 1965), อ้างถึงใน พิระ จิรโสภณ. " ข่าวบุคคล, ข่าวสังคม, ข่าวผู้หญิง, ข่าวซุบซิบ " เอกสารการสอนวิชาการตกแต่งต้นฉบับ. (2535), หน้า 2.

¹³ซุม (นามปากกา). วันนักข่าว. หน้า 53

¹⁴พิระ จิรโสภณ. เอกสารการสอนวิชาการตกแต่งต้นฉบับ. หน้า 2.

(5) จะต้องมีมารอบคอบในการเขียนชื่อ - นามสกุล และตำแหน่งของบุคคลที่เป็นข่าวให้ถูกต้อง¹⁵

(6) ข้อมูลที่นำมาเขียนควรเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไว้วางใจและเชื่อถือได้ เพื่อนำมาวิเคราะห์วิจารณ์ให้ผู้อ่านได้ทราบความเป็นจริง ความเป็นไป และแนวคิดที่ถูกต้อง

4. การใช้ภาษาในคอลัมน์ซุบซิบ

จากการวิเคราะห์การใช้ภาษาที่ปรากฏในคอลัมน์ซุบซิบกลุ่มตัวอย่าง จะพบว่า คอลัมน์ซุบซิบในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยนิยมใช้ภาษาปากหรือคำสแลง ซึ่งคอลัมนิสต์ชื่อดังอย่าง " ซุ่ม " ¹⁶ ได้ให้ทัศนะไว้ว่า " ... พวกคำพูดสแลงต่าง ๆ จะทำให้ผู้อ่านรู้สึกว่าเป็นกันเอง และรู้สึกว่าคนเขียนทันสมัย ศัพท์พวกนี้นักภาษาศาสตร์อาจไม่ชอบ แต่เราไม่ใช่ นักภาษานี้ครับ เอามาสื่บ้างจะทำให้ลื่นดี ... " นอกจากนี้ยังนิยมใช้ถ้อยคำในคอลัมน์ซุบซิบ แทนการกล่าวถึงชื่อจริงบ่อยครั้ง โดยถ้อยคำที่หนังสือพิมพ์ทุกฉบับใช้ร่วมกัน ในการหมายถึงบุคคลคนเดียวกัน ได้แก่

บ๊วกจ๊ว	หมายถึง	พล.อ. ชวลิต ยงใจยุทธ
บ๊วกสู	"	พล.อ. สุจินดา คราประยูร
บ๊วกจ๊อด	"	พล.อ. สุนทร คงสมพงษ์
มหาจ๋าลอง	"	พล.ต. จ๋าลอง ศรีเมือง
พรรคพลังผัก	"	พรรคพลังธรรม
ปลัดฮิ	"	นายพิศาล มูลศาสตร์สาทร
น้ำชาติ	"	พล.อ. ชาติชาย ชุณหะวัณ
ฮี้ตี	"	นายประจวบ ชัยศาสน์

¹⁵ ตรีณี หิรัญรักษ์. การข่าวและบรรณาธิการ หน่วยที่ 3. (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2532), หน้า 186.

¹⁶ ซุ่ม (นามปากกา). วันนักข่าว. หน้า 53.

ส่วนคำชานานามที่ใช้ เฉพาะในคอลัมน์ซุบซิบของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยบางฉบับเท่านั้น ผู้วิจัยไม่สามารถยืนยันได้อย่างแน่ชัด เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการคัดเลือกหนังสือพิมพ์กลุ่มตัวอย่างมาศึกษาเพียงบางส่วน การจะทราบว่าคำชานานามเฉพาะที่หนังสือพิมพ์หนึ่งหนังสือพิมพ์ใดใช้เองเท่านั้น จะต้องทำการสำรวจหาทั้งหมดจากประชากร จึงจะมีความน่าเชื่อถือในข้อมูล สำหรับการใชภษาในคอลัมน์ซุบซิบอีกประเภทหนึ่ง ที่นับ เป็นเอกลักษณ์ของคอลัมน์ซุบซิบที่จะต้องใช้เสมอ ก็คือ สำนวนภาษาที่ก่อให้เกิดภาพพจน์ ดังจะเห็นได้จากหลักเกณฑ์ในการเลือกตัวอย่างที่เป็นคอลัมน์ซุบซิบข้อหนึ่ง ระบุว่า " เป็นคอลัมน์ที่มักใช้ความเปรียบให้เห็นภาพพจน์ " ¹⁷

5.3 ข้อเสนอแนะ

1) ปัจจุบันดูเหมือนว่าจำนวนคอลัมน์ซุบซิบในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ไม่ได้มีจำนวนลดน้อยลงเลย กลับจะเพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อย ๆ ตลอดเวลา โดยเฉพาะคอลัมน์ซุบซิบทางการเมืองซึ่งจะปรากฏพบในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยทุกฉบับที่ทำการศึกษา ทั้งยังได้รับความสำคัญในการจัดวางเนื้อที่ที่เต็มหน้า พร้อมกับได้รับการนำเสนอเป็นประจำทุกวัน ซึ่งถ้านำไปเปรียบเทียบกับในแง่ของควมดีในการนำเสนอ เนื้อหาในการเขียน เนื้อหาที่ปรากฏในประเด็นข่าวอย่างกว้าง ๆ คอลัมน์ซุบซิบดูเหมือนจะได้รับความสำคัญมากกว่าบทบรรณาธิการด้วยซ้ำไป จึงน่าที่จะมีการศึกษาอย่างลึกซึ้งถึง เนื้อหาของคอลัมน์ซุบซิบทางการเมืองว่าสามารถนับเป็นบทบรรณาธิการรูปแบบหนึ่งได้หรือไม่ เปรียบเทียบความสำคัญและอิทธิพลของ เนื้อหาทั้งสองประเภท โดยใช้วิธีพิจารณาเปรียบเทียบ เนื้อหาระหว่างบทบรรณาธิการกับประเด็นการซุบซิบที่นำเสนอในคอลัมน์ซุบซิบทางการเมือง

2) ในประเทศไทยนั้น การวิจัยเกี่ยวกับคอลัมน์ซุบซิบในหนังสือพิมพ์แทบจะไม่มีเลย จึงน่าที่จะมีการศึกษาถึงคอลัมน์ซุบซิบให้กว้างขวางต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งคอลัมน์ซุบซิบในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ที่มีวัตถุประสงค์ในการเปิดคอลัมน์ประเภทนี้ในแง่ธุรกิจ คือ การมุ่ง

¹⁷ สุภัตญา ตีระวนิช. ภาษาเพื่อการสื่อสาร. หน้า 687.

หวังให้บุคคลที่ได้รับการซุบซิบถึงในคอลัมน์ รวมไปถึงญาติพี่น้อง และเพื่อนฝูงของผู้ตกเป็นเป้าในการซุบซิบ เพิ่มจำนวนจำหน่ายหนังสือพิมพ์ด้วยการซื้อไปเก็บหรือแจกต่อไป วัตถุประสงค์ดังกล่าวยังไม่มีเครื่องยืนยันแน่ชัด จึงเป็นเรื่องที่น่าจะศึกษาให้ลึกซึ้งให้ได้ทราบความเป็นจริงที่เกิดขึ้น

3) คอลัมน์ซุบซิบในปัจจุบันได้มีการแบ่งแยกประเภทของการที่ถูกซุบซิบแยกย่อยและหลากหลายมากขึ้นเรื่อย ๆ จึงน่าจะมีการศึกษาและเปรียบเทียบคอลัมน์ซุบซิบประเภทต่าง ๆ ถึงความเหมือนและความต่าง ถึงรายละเอียดเนื้อหา รูปแบบ ลีลาการเขียน การใช้ภาษา รวมถึงความคิดเห็นของคอลัมนิสต์ประจำคอลัมน์ซุบซิบในวงการณ์นั้น ๆ เกี่ยวกับความเป็นมาวิธีการได้มาของข่าว และการกลั่นกรองประเด็นข่าวซุบซิบ ฯลฯ

4) นับแต่รัชกาลที่ 4 วิธีการควบคุมหนังสือพิมพ์ที่ถือว่าดีที่สุดที่เกิดขึ้น นั่นคือ การใช้วิธีการฟ้องร้องต่อศาล ให้ศาลพิจารณาลงโทษหนังสือพิมพ์¹⁸ ซึ่งนับเป็นวิธีการหนึ่งที่จะไม่กระทบกระเทือนต่อ เสรีภาพในการนำเสนอข่าวสารในหน้าหนังสือพิมพ์ ขณะเดียวกันก็ยังเป็นการคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพของบุคคลอื่น เนื้อหาของคอลัมน์ซุบซิบในหนังสือพิมพ์นั้น ได้ชื่อว่าเป็นเนื้อหาที่มีการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลมากที่สุด และได้รับการฟ้องร้องต่อศาลมากเช่นกัน จึงน่าจะมีการวิเคราะห์ วิจัยถึงประเด็นที่ได้ชื่อว่าจะละเมิดหรือหมิ่นประมาทที่ปรากฏในประเด็นข่าวซุบซิบ ว่าโดยส่วนใหญ่เป็นข้อเขียนในลักษณะใดบ้าง ละเมิดหรือหมิ่นประมาทในแง่ใด ซึ่งผู้ที่ศึกษาจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการละเมิด และการหมิ่นประมาทพอสมควร

5) คอลัมน์ซุบซิบในปัจจุบันได้แพร่หลายไปในสื่อสิ่งพิมพ์หลายประเภท นิตยสารบ้าง วารสารบ้าง และสื่อสิ่งพิมพ์บางฉบับยังนำเสนอเนื้อหาในเชิงซุบซิบทั้งฉบับ จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจศึกษาให้กว้างขวางต่อไป ถึงลักษณะของการซุบซิบในสื่อสิ่งพิมพ์ที่ปรากฏในปัจจุบัน

¹⁸ ส่วน ลายสื่อ. วิทยาคารย. " ร้อยปีเศษแห่งการฟ้อง น.ส.พ.ต่อศาล "